

der saaledes her er Spørgsmaal om, er i Virkeligheden kun at fordele Fodtropperne mellem de forskellige Landsdele i samme Forhold, i hvilket Sandsynligheden er for, at de paagældende Landsdele under en eventuel Krig ville blive Operationsbasis for Krigen, at man fordeler sine Tropper derefter, er jo noget, som giver sig af sig selv. Men jeg tror ogsaa, at vi alle sammen kunne være enige om, at netop med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor det er sandsynligt, at en eventuel Krig vil finde sin Operationsbasis, er der sket væsentlige Forandringer i Løbet af de sidste Aaringer. Det er nu overvejende sandsynligt, at en eventuel Krig, om den skulde komme, vil tage sin Operationsbasis paa Sjælland; efter den Anledning, som er givet mig, skal jeg tilføje: desværre for Sjælland! Thi det er jo dog en sikker Sag, at Krigen vel altid er en Ulykke, men ganske særlig er en Ulykke for den Landsdel, som er Skueplads for Krigen. Men, som sagt, det er jo det, som der er Spørgsmaal om her, det er dette, Ministeriet har under Overvejelse, og skulde der fremkomme Lovforslag i saa Henseende, haaber jeg ogsaa, at det vil kunne tages op til Forhandling. — Endelig fremdrog Krigsministeren Spørgsmaalet om Anlæget af mindre Batterier paa enkelte Steder af Sjællands Kyst, dels for at sikre Forbindelsen mellem Landsdelene, dels for at afgive Støttepunkter for Flaadens Operationer. Det er jo for saa vidt ikke noget nyt, som Krigsministeren har fremsat her; det er ikke nyt i den Forstand, at de Herrer nu ere blevne oplyste af Krigsministerens Foredrag om, at Ministeriet gerne vil tage denne Sag op; thi det fremgaar jo af Finanslovsforslaget. Men det er jo heller ikke sagt i den Forstand, at det er en Sag, som aldrig har været fremme tidligere; tværtimod, det er jo en gammel Sag. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds omtalte jo ogsaa — han nævnedet det i alt Fald — at den havde været fremme for 13 Aar siden, og jeg skal yderligere minde om, at det jo ikke er længere siden end i 1895—96, at den daværende Krigsminister, Thomsen, foreslog en Bevilling paa Finansloven i dette Øjemed. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har om denne Foranstaltning udtalt, at han troede, at der havde været den Tid her i Landet, da man vilde have fundet villigt Øre i Folketinget, naar man var kommet og havde sagt: Det er det, vi skulle have i første Linie. Ja, men naar nu Forhol-

det har været saaledes for ganske vist en Del Aar tilbage, maa det vel have været, fordi denne Foranstaltning i og for sig var forsvarlig og rigtig og kunde antages at gøre sin Nytte. Men naar det er saa, antager jeg dog ogsaa, at der kan være Spørgsmaal om, at den samme Foranstaltning kan være til Nytte nu, og i alt Fald vil jeg haabe, at jeg maa kunne bruge denne Udtalelse fra det ærede Medlem som et Argument for, at det, der her er Spørgsmaal om, er en Sag, om hvilken man i alt Fald vil kunne tale med hinanden. Ja, naar vi skulle til at forhandle og skulle til at tale med hinanden om militære Foranstaltninger, saa ved jeg vel, at det jo kan have sin store Vanskelighed at komme til det; og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds pegede jo i saa Henseende paa, at der, som han udtrykte sig, „i Folket raader en Mistroens og Mistvivilens Aand med Hensyn til Forsvarssagen“. I en Del af Folket tror jeg, det er rigtigt, at Forholdet er saaledes, men derom kunne vi jo alle sammen være enige, at dette er et Forhold, som i høj Grad maa beklages. Det glædede mig derfor at høre det ærede Medlem udtale, at det, som hans Parti ønskede, var, at man fra alle Parter vilde arbejde paa at komme ind i roligere Forhold; og jeg haaber, at det ærede Medlem ikke har noget imod, at jeg betragter denne Udtalelse ogsaa som rettet med Hensyn til Forsvarssagen.

Dermed har jeg faaet sagt, hvad jeg særlig kunde ønske at rette til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds. Jeg har nogle Ord at tilføje, men naar jeg gør det, vil jeg udtrykkelig pointere, at det ikke er det ærede Medlem, der har givet mig nogen som helst Anledning dertil. Det er det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som ved sin Omtale af Forsvarssagen forleden Dag brugte Udtalelser, som have gjort mig meget betænkelig. Det er jo ikke saa sjældent, at de Udtalelser, som komme frem her, vandre fra Rigsdagstidenden over i de lokale Blade, bekendtgøres der, saaledes at Beboerne ude omkring i Landet faa deres væsentligste Underretning om Regeringens Mening og Regeringens Foranstaltninger netop gennem saadanne Udtalelser fra deres Rigsdagsmænd. Skulle vi imidlertid komme bort fra den Mistroens og Mistvivilens Aand, som hersker i en Del af Befolkningen med Hensyn til Forsvarssagen, saa tror jeg, at Vejen dertil først og fremmest er den, at man af al Magt bestræber sig for at søge at oplyse Befolkningen